

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3098/05
22.06.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Lazin i Nevene Milošević, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilaca AA i BB i VV, za ponavljanje postupka okončanog presudom Vrhovnog suda Srbije U. br. 862/00 od 16. 11. 2000. godine, u predmetu vodoprivredne saglasnosti, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22. 06. 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Vrhovnog suda Srbije U. br. 862/00 od 16. 11. 2000. godine odbijena je tužba lica bliže označenih u uvodu presude, za poništaj rešenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije br.325-01-1219/94-09 od 03.12.1999.godine, kojim je odbijena njihova žalba izjavljena protiv rešenja Odeljenja za imovinsko-pravne, stambene i poslove boračko-invalidske zaštite SO Vranje br. 325-9/94-06 od 15. 12. 1998. godine, a kojim se izdaje vodoprivredna saglasnost na tehničku dokumentaciju za izgradnju seoskog vodovoda za odvođenje vode sa prirodnog izvora koji se nalazi na mestu zvanom "GG" u k.o. DD investitoru ĐĐ, a pod uslovima bliže iznetim u tom rešenju.

U podnetoj tužbi tužioci, očigledno omaškom, navode da traže ponavljanje upravnog spora povodom presude Vrhovnog suda Srbije U br. 362/00 od 16. 11. 2000. godine, budući da, u stvari, dostavljaju citiranu presudu U br. 862/00 od istog datuma. Takođe i ostali navodi ove tužbe upućuju da se radi o citiranoj presudi ovog suda U br. 862/00 od 16. 11. 2000. godine kojom je odlučivano o zakonitosti rešenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije br.325-01-1219/94-09 od 03.12.1999.godine. Međutim, tužioci u tužbi ne navode zakonski osnov za ponavljanje postupka okončanog navedenom presudom, a ističu da istu podnose radi utvrđivanja činjenice da je investitor ĐĐ u toku upravnog spora bez znanja tužilaca, za potrebe svoje porodice doveo vodu plastičnim vodovodnim crevom sa prirodnog izvora izuzetne jačine sa mesta zvanog EE iz susednog sela, o čemu prilažu izjave svedoka i predlažu da sud stavi van snage citiranu presudu iz predmeta U. br. 862/00.

U postupku prethodnog ispitivanja tužbe Vrhovni sud Srbije je našao da tužbu treba odbaciti.

Tužioci nisu u tužbi, u smislu člana 54. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), naveli zakonski razlog za ponavljanje sudskog postupka iz člana 51. istog Zakona. Međutim, kako prema navodima tužbe traže utvrđivanje određene nove činjenice, u kom smislu su priložili i neoverene izjave svedoka, što bi predstavljalo zakonski razlog za ponavljanje postupka kod suda iz člana 51. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Po nalaženju ovog suda nisu ispunjeni zakonski uslovi za meritorno odlučivanje po podnetoj tužbi. Naime, saznanje za nove činjenice i sticanje mogućnosti za upotrebu novih dokaza mogu biti razlog za ponavljanje upravno-sudskog postupka samo ako su činjenice utvrđivane, odnosno ako su dokazi izvođeni u upravno sudskom postupku i na tako utvrđenom činjeničnom stanju zasnovana sudska odluka.

Kako je u konkretnom slučaju sud odlučivao u predmetu U. br. 862/00 na osnovu činjeničnog stanja koje je utvrđeno u upravnom postupku, to Vrhovni sud Srbije nalazi da tužioci nisu u smislu člana 54. stav 2. tačka 2. Zakona upravnim sporovima, učinili verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje postupka, pa je primenom odredbe člana 55. stav 1. istog Zakona odlučeno kao u dispozitivu rešenja.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 22. 06. 2005.godine U br. 3098/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

dc